

Čís. 6182.

**Predpoklady formálnych zmätkov podľa § 384, čís. 9, 10, 11 tr. p.
Zmätok podľa § 384, čís. 5 tr. p. so zreteľom na ustanovenie § 325,
odst. 3 tr. p.**

(Rozh. zo dňa 22. apríla 1938, Zm IV 137/38.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre zločin pokusu vydieračstva zmätočnú sťažnosť obžalovaného zčasti odmietol a zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v :

Proti rozsudku vrchného súdu podal obžalovaný zmätočnú sťažnosť podľa § 384, č. 9, 10, 11 tr. p. a § 385, č. 1 tr. p.

Zmätok podľa § 384, č. 10 tr. p. uplatňuje sťažovateľ námietkou, že výroková časť rozsudku je v takom rozpore s obsahom spisov, ktorý rozsudok vrchného súdu činí nesrozumiteľným.

Tento zmätok je však daný len vtedy, keď sa nesrozumiteľnosť týka výrokovej časti rozsudku alebo odporuje-li odôvodnenie rozsudku jeho výrokovej časti. To, čo sťažovateľ vytýka ako dôvod nesrozumiteľnosti, nečiní výrokovú časť rozsudku nesrozumiteľnou. Sťažovateľ dovodzuje totiž, že vrchný súd nesprávne hodnotil výsledok dôkazného pokračovania, najmä že nesprávne prehlásil výpovedi svedkov Dr. D. a V. za vierohodné a že mlčky prešiel, alebo nesprávne prehlásil za bezvýznamné predložené listiny a výpovedi vypočutých svedkov vývodných. Týmto spôsobom sťažovateľ brojí len proti skutočnostiam, ktoré vrchný súd v dôsledku zásady voľného uvažovania dôkazov zistil, nedokazuje však vytýkaný formálny zmätok.

Dôvod zmätočnosti podľa § 384, č. 9 tr. p. spatruje sťažovateľ v tom, že vrchný súd dva písomné doklady odbyl vetou, že sú bezvýznamné, hoci z nich je zrejmé, že korunný svedok Dr. H. je vlastne pachateľom úplatkárstva. Avšak zmätok podľa § 384, č. 9 tr. p. predpokladá návrh formálne učinенý na hlavnom pojednávaní, o ktorom buď nebolo rozhodnuté, alebo bolo rozhodnuté proti návrhu. Výtku sťažovateľa však nespadá pod formálny zmätok podľa § 384, č. 9 tr. p., lebo sťažovateľ si nesťažuje proti nevyhoveniu návrhu, ale brojí i tu proti hodnoteniu prevedeného dôkazu.

Z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, č. 11 tr. p. si obžalovaný sťažuje preto, že vrchný súd bez predchodiaceho riadneho uvedomenia previedol zmenu kvalifikácie oproti pôvodnej žalobe, a že k tejto zmene nemohla obhajoba zaujať stanovisko a predniesť svoju obranu.

Zmätok podľa § 384, č. 11 tr. p. je daný, keď rozsudok je vynesенý bez zákonnej obžaloby. Sťažovateľ však sám pripúšťa, že riadna obžaloba bola podaná, a preto zmätok podľa § 384, č. 11 tr. p. neprichádza

tu v úvahu. Jeho výtka môže byť posudzovaná len s hľadiska zmätku podľa § 384, č. 5 tr. p., že sa vrchný súd dopustil nepravidielnosti, ktorá je zákonom zakázaná pod následkom zmätočnosti.

Zmätočná sťažnosť je však v tejto časti bezzákladná. Podľa § 325, odst. 2 tr. p. nie je súd viazaný návrhom žalobcovým čo do kvalifikácie činu. V tomto prípade bol rozsudok krajského súdu sprostujúci a následkom toho vychádzal vrchný súd z kvalifikácie navrhovanej v obžalobe. V § 325, odst. 3 tr. p. (§ 418, odst. 1 tr. p.) je síce ustanovené, že spozná-li súd, že na čin, ktorý je predmetom obžaloby, môže byť použitá i taká kvalifikácia, ktorá činí potrebným, aby obhajoba bola pripravená v novom smere, je pod následkom zmätočnosti povinný vypočítať strany o tejto možnosti a dať obžalovanému na vedomie, že môže cieľom pripravenia obhajoby navrhovať odročenie hlavného pojednávania. Avšak v tomto prípade nebola obhajoba vo svojich právach skrátená, pretože už verejný žalobca pri odvolacom hlavnom pojednávaní podľa obsahu zápisnice navrhol skúmať čin aj s hľadiska zákona o úplatkárstve čis. 178/1924 Sb. z. a n., obhajoba mohla tedy k tejto eventuálne navrhovanej zmene kvalifikácie zaujať stanovisko a učiniť návrh na odročenie v záujme prípravy obhajoby. Obžalovaný ostatne ani v odôvodnení zmätočnej sťažnosti neuviedol, v ktorom smere bola potrebná nová príprava obhajoby.

Čís. 6183.

K otázce tiskového promlčení podle § 40 zákona o tisku.

Za úkony přerušující toto promlčení je považovati všechny vyhledávací a vyšetřovací úkony trestního soudu (nikoli i úkony strany), směřující k řádnému pokračování v řízení, tedy úkony, jimiž řízení postupuje dále a jimiž se přibližuje vynesení rozsudku, nikoli však úkony, které nechávají řízení váznouti na stejném bodě.

Takovými úkony přerušujícími promlčení nejsou dotazy soudcovy u soudní kanceláře, zda již došly potřebné spisy, odpovědi soudní kanceláře na ně a vedení věci v patrnosti kalendářními lhůtami.

Je též věcí soukromého žalobce, aby bděl nad postupem řízení a čelil průtahům vhodnými návrhy.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1938, Zm II 39/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací ke zmatečným stížnostem obžalovaného a soukromého žalobce do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný částečně uznán vinným přestupkem zanedbání povinné péče podle § 4 zák. č. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky č. 145/1933 Sb. z. a n. a částečně podle § 259, č. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby vznesené naň pro přečiny podle §§ 1 až 3 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., zkoumaj spisy uznal po ústním líčení, a to částečně podle § 290 tr. ř., částečně o zmatečném stížnosti soukromého žalobce, takto právem: